

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

TELEFON: BARCLAY 6189

NO. 69. — ŠTEV. 69.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NEW YORK, SATURDAY, MARCH 23, 1929. — SOBOTA, 23. MARCA 1929.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: BARCLAY 6189

VOLUME XXXVII. — LETNIK XXXVII

Število ponesrečenih narašča.

NAJMANJ 41 MRTVIH, 16 JIH
PA ŠE VEDNO POGREŠAO

Trupla so grozno nakažena in jih vsledtega skoraj ni mogoče identificirati. — Šest trupel je še v rovu, toda reševalci jih ne morejo spraviti na prost. — Kompanija se izgovarja, da ni kriva nesreče.

PARNASSUS, Pa., 22. marca. — Število žrtev včerajšnje katastrofe je znatno naraslo. Kot so izjavili rovski uradniki, je bilo najmanj eno inštiri deset premogarjev usmrčenih.

Družba se izgovarja, da ni zakrivila nesreče. Rov je bil pred kratkim preiskan, vsled česar baje ne zadene družbe nikaka krvda.

Sestajst premogarjev še vedno pogrešajo. Najbrž se nahajajo v prostorih, kamor reševalci niso mogli dospeti.

Obstaja le medlo upanje, da so se rešili po stranskem rovu in se dosedaj še niso javili v uradu družbe.

Šest trupel je še vedno v rovu, toda reševalci jih ne morejo spraviti na prost.

Ponesrečenci so grozno nakaženi in jih jih ni mogoče identificirati.

O. F. Taylor, rovski superintendent, je rekел, da 16 mož še vedno pogrešajo.

Taylor je rekел, da ne ve še zagotovo, če je vseh teh 16 mož še v rovu, ali če so vsaj nekateri pobegnili skozi Valley Camp vhod, kakih pet milj od glavnega vhoda ter se niso še prijavili v uradu družbe. Znano pa je, da je 223 premogarjev srečno pobegnilo skozi Valley Camp vhod.

Preje se je glasilo, da je 21 trupel ob vznožju vhoda, a ko so bila odstranjena, se je pokazalo, da jih je le dvajset. Rov je bil obokan v dolgosti ene milje in v tem delu niso našli nikakih nadaljnijih trupel. Možje, oboroženi s piki in lopatami, so odšli pozno včeraj zvečer v rov, da očistijo razvaline, ki so zastavljele dohod k oddaljenim delom na prav.

Ira Thomas, pomožni tajnik državnega rudniškega departmента, je rekел, da so mu možje, ki so se rešili, povedali, da bi bilo mogoče izogniti se smrtnosnim plinom, če bi vsi zbežali v dele rova, v katere ni prodrl plin.

OKLAHOMA JE SPODILA GOVERNERJA

Drugi govor je bil odstranjen na temelju impeachment procesiranja. — Podgoverner Holloway, pristaš Al Smitha, načeluje državi.

OKLAHOMA CITY, Okla., 21. marca. — Oklahoma je izbaenila potom impeachment ravnanja svetega druga, sucesivno izvoljenega govorja, včeraj, ko je se natno sodiščeg lasovalo z 35 proti 9, da je govor S. Johnson nekompetent. Johnson je bil oproščen devetih drugih obdobjih, ki so bile dvignjene od poslanske zbornice in ki so se tikale posebnih dejavij napovednega ravnanja.

Kakovitro je odredil vrhovni sodnik C. J. Mason vložitev povejja za odstavljenje, je bil zaprišen podgoverner W. J. Holloway kot govor ter bo shržen preostalo leto in devet mesecov termina, za katerega je bil izvoljen Johnston.

J. C. Walton je bil odstranjen iz urada po impeachment ravnanju dne 17. novembra 1923. Trdil je, da je bil še žrtve zarote Ku Klux Klan, ker je bil vedno sovražnik te tajne organizacije. Termin Waltona bi ugasnil januarja leta 1927. Johnson, kojega nominacija je bila izvedena od Klan-a, je zavzel urad ob enem času.

Johnson je bil v neprilikah od prvega početka svojega uradovanja, kajti njegovci sovražniki so dvignili proti njemu številne obdolžitve ter trdili, da je pod komando od Mrs. O. O. Hammonds, svoje zaupne tajnice. Johnson ni bil v uradu že cel mesec, ko je se nat zavrnil pet komisarjev za ceste, katere je nominiral.

Ob enem času je baje Mrs. Hammonds odvrnila od govorja, njegove prejšnje prijatelje ter sklenila zvezo z James R. Armstrongom, svojim stricem ter W. McAlisterom, tajnikom senata.

Holloway, novi govor, je vodil kampanjo za Smitha tekmo zadnjih volitev. Pred kratkim pa je izjavil, da se bo kot govor strogo držal prohibicijske postave.

Jaz ne smatrám New Yorka ali kakršega drugega velikega mesta zmožnim izraziti razpoloženje naroda napram katerikoli postavi, — je rekel.

Postava je v štatutarnih knjigah ter bo ostala tam.

Bolj popustljiva je kot številne druge postave, ker prepriča obseg kazni sodnikom. Če hočejo, ter \$10,000 globe.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI.

REVOLUCIJONARJI PRENEHALI OBSTRELJEVATI MAZATLAN

Mesto je sedaj popolnoma obklojeno. — Napadali bodo najbrž odšli Escobarju na pomoč. — Lojalna armada vztraja v zakopih.

MAZATLAN, Sinaloa, 22. marca. — Po dnevu brezuspešnega obstreljevanja so vstaške čete, ki obkrožajo Mazatlan, danes počivale.

Malo škode je bilo povzročeno od obstreljevanja in noben človek ni bil ubit.

Vsa znamenja kažejo, da bo večina vstaških čet premeščena v Chihuahua, da ojači tam generala Escobarja.

Revolucionarne čete so popolnoma obklojile Mazatlan in vse komunikacije so bile odrezane, razven po radiju.

General Jaime Carillo, zvezni poveljnik, ni vprizoril še nikakih definitivnih gibanj, da brani mesto, razven da je dal izkopati jarke.

Odredil ni nikakih izpadov ter se zadovoljil s tem, da obdrži svoje čete v zakopih, za strojnimi puškami.

Vstaški pa so se tudi očividno zadovoljili s tem, da ohranijo federalne čete obklojene ter jim s tem prepričajo pridružiti se armadi prejšnjega predsednika Callesa, ki manevrirajo sedaj v Chihuahu.

MEXICO CITY, Mehika, 22. marca. — Šest tisoč vojakov, pod poveljstvom generala Cardenas, bo odšlo iz sektorja pri Torreonu v državo Sinaloa, da ojačijo federalni oddelki v Mazatlanu, kot se je oficijelno objavilo.

Ni pa jasno, po kateri poti bo odšel Cardenas, kajti direktina zveza med Torreonom in Mazatlanom je nemogoča, ker bi moral Cardenas korakati sto milj preko gora države Durango.

General Jaime Carillo, poveljnik federalnih čet v Mazatlanu, ima približno 2500 mož na razpolago in jo sporočil, da stejejo vstaški dve do treh tisoč mož.

Domneva se, da so vstaške čete pred Mazatlanom le prednja straž za one, ki bodo še prišli. Vladni uradniki pa so propričani o nezavzetnosti Mazatlana ter o lojalnosti čet.

JONESOVA
POSTAVA

Oče nove suhaške postave — Jones, ne pričakuje popolne suše. — Slučaji v mestih niso nikako merilo.

WASHINGTON, D. C., 22. marca. — Prosesi v velikih mestih ne morejo nikdar nuditi primerne preizkušnje za narodno razpoloženje napram Jones postavi, — je rekel danes poročevalcu United Press republikanski senator Wesley Jones iz Washingtona, oče drastične prohibicijske enforcement postave.

Jaz ne smatrám New Yorka ali kakršega drugega velikega mesta zmožnim izraziti razpoloženje naroda napram katerikoli postavi, — je rekel.

Postava je v štatutarnih knjigah ter bo ostala tam.

Bolj popustljiva je kot številne druge postave, ker prepriča obseg kazni sodnikom. Če hočejo, ter \$10,000 globe.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI.

CIRILICA V JUGOSLAVIJI ODPRAVLJENA

BEOGRAD, Jugoslavija, 22. marca. — Kralj Aleksander je izdal danes proklamacijo, v kateri je zapovedal po vsej Jugoslaviji uporabo latinice, ne glede na to, da so se Srbi posluževali cirilice že nad tisoč let.

Ta izpremembra bo veljala na milijone in milijone dolarjev, toda Jugoslavija bo stopila v vrsto zapadno-evropskih narodov.

Odprava cirilice bo dosti pripomogla k zbirjanju v jezikovnem oziru. Hrvatje in Slovenci se poslužujejo latinice, dočim so Srbi vztrajali pri svoji cirilici, kar je povzročilo marsikako nesoglasje.

JUNAŠKI SIN USMRČENEGA GENERALA

Sin usmrčenega generala se je izkazal pravega junaka. — Intervencija je bila prekasna. — Dobil je sporocilo o ekseciji.

CHESTER, Pa., 22. marca. — Petnajst let stari deček, ki studira na vojaški šoli, je slišal včeraj da je bil njegov oče, vstaški vođitelj proti mehiški vladi, ustreljen.

Oče je bil general Jesus M. Aguirre, ki je bil včeraj usmrčen v provinci Vera Cruz, soglasno s poročili z Mexico City, sin-kadet je pa Leon Humberto Aguirre.

Stoječ v uradu polkovnika Hyatta, je fant izvedel za tragično smrt svojega očeta. Preko dneva je čul, da je bil njegov oče ujet predvčerjšnjim ter se je bal, da bo deležen usode njegovega strica, Simona Aguirre, ki je bil usmrčen pretekli teden.

Fant je zelo prijubljen v šoli in ko je prišlo sporočilo, da je bil njegov oče ujet, so bili storjeni koraki, da se ga reši pred občajno usodo vstaških voditeljev.

Polkovnik Hyatt je pripravil brzjavko na mehiškega predsednika ter predlagal, naj se gene rala radi dečka ter njegove družine izzene, ne pa ga usmrti. Ko je nameraval odpolati brzjavko, je prišla potom Associated Press informacija, da se je že zadostilo vojaški postavi. Brzjavka pa je bila kljub temu odpolana.

Mlad Aguirre je bil poklican v polkovnikov urad krog poldne.

Polkovnik je rekel, da je bil deček zelo hraber. — Stal je pokonci ter zrl naravnost vame, — je rekel Hyatt, — ko sem ga informiral. Na zunaj ni nič pokazal, kaj se vrši v njem. Rekel sem mu, da mora biti dober vojak ter skrbeti za svojo mater in sestre.

— Da, gospod, — je rekel, — ko se je vzvratil. Pozdravil je in nato se je zalesketala solza v njegovi očeh.

Njegovi tovarši so takoj ugnili, kaj se je zgodilo in nekateri so mu izrazili svoje sožalje.

MNOŽICE IZKAZUJEJO ZADNJI TRIBUT MRTVEMU MARŠALU

Na tisoče in tisoče oseb si je ogledalo truplo pokojnega maršala Focha. — Pogreb se bo vršil v tork. — Iz katedrale Notre Dame bo odpeljano truplo v Dom Invalidov. — Vsa Francija žaluje.

PARIZ, Francija, 22. marca. — Truplo maršala Ferdinandu Focha je počivalo danes v sijajni krsti.

Množice občudovalcev, vojni veterani, v dove in sirote, so polnile tiko hišo na Rue de Grenelles.

Ves dan so se vrstili tjudje, da pridejo mimo modro oblečenega trupla. Truplo je bilo odstranje no danes zjutraj s priprtega kafatafaka.

Hattie je bila obsojena desetkrat, ne vedno v zvezi s svojim možom. Skušala je izvrševati "badger game", a je bila starata petdeset let ter ni uspela.

V zadnjem času sta stanovala na zapadni 112. cesti. Zadnjega septembra sta odšla k nekemu zlatarju na zapadni 36. cesti ter plačala majhen depozit za zelo dragocene bracelete. Prodajale je bila zadovoljen s kupčijo, dokler ni pogrešil drugega braceleta, vrednega \$16,000. Nato pa je dobral, da ni njegov kupec dr. Craig iz Patersona, kot je rekел, da je našla.

Policija je domnevala, da Harry in Hattie uganjata zopet svoje stare trike in novembra nasesta ju je našla.

Obrežna sta bila sleparje po prvem redu, a za petdeset jima je bila Baumesova postava in radiotelefon, ki mora moral do sedaj iti za preostale dni življenja v ječu.

Dosmrtna ječa čaka za konca, ki sta bila poročena štirideset let. — Baumes postava ju bo ločila za vedno.

AURORA, Ill., 22. marca. — Margaret Weismantel, starca 22 let, usodenopol obstreljena ob ljubomernega ljubimeca, mu je odpustila na poti v bolnico. Ljubček je tudi ranil nekega drugega fanata, ki jo je vzel na ples. Nato se je sam izročil oblastim.

Pcincare bo ostal.

PARIZ, Francija, 22. marca. — Poslanska zbornica je dala kabinetu ministrskemu predsednika Poincareja zopet zaupnico tekem razprave glede verskih sporašanj. Glasovanje je bilo 335 proti 242.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjam, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledenem ceniku:

	v Jugoslavijo	v Italijo
Din. 500	\$ 9.30	Lir. 100
" 1,000	\$ 18.40	" 200
" 2,500	\$ 45.75	" 300
" 5,000	\$ 90.50	" 500
" 10,000	\$ 180.00	" 1000

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjam, da smo vsled sporazuma s našim zvezrom v starem kraju v stanu enižali pristojbino za

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
22 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenči nedelj in pravnikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovati po Money Order. Pri spremembki kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejmo bivališče naznani, da hitrejje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Barclay 6189.

PROHIBICIJA IN INOZEMCI

Ker suhaški fanatici drugega ne morejo, zatrjujejo, da so — kar se tiče prohibicije — stoprocentni in dobrí Amerikanci.

Vso krvivo zvračajo na inozemce.

Zatrjujejo celo, da bi bila suhaška postava takoj uspešno uveljavljena, če bi vlada vse inozemce deportirala ali jih drugače napravila neškodljivim.

V Peoriji, Ill., je bilo strupeno žganje naprodaj.

Kupili so ga, pili in umrli so slediči: —

Benjamin Teel, Marshall Easley, Andrew Heaton, Mrs. Katherine Gray, John Dempsey, Harold Hudleston, Frank Ailward, Edward Baldwin, Mrs. Ellen MacFadden in W. A. Sammons.

By gosh! Sami inozemci! Sama poljska, laška in jugoslovanska imena...

VEČ KOT ŠTIRIDESET MRTVIH...

Od ure do ure narašča število ponesrečencev.

Ko to pišemo, so našli v Kinloch premogovniku, ki je last Valley Camp Coal Co., v Parnassus, Pa., nad štirideset trupel, ki so pa tako nakažena, da jih ni mogoče identificirati.

Nihče ne more reči, koliko bo znašalo skupno število, ko bo požar pogašen, ko se bodo strupeni plini razkadili in ko bo ves rov preiskan.

Kaj je povzročilo katastrofo? Tudi glede tega ni še nobene jasnosti.

Nekateri pravijo, da je vzpenjača udarila malo pretrdo ob tla, ker se je utrgala ena verig, na katere je bila pritrjena. Vsledtega se je zrak pretresel, česar posledica je bila eksplozija premogovnih plinov.

Če je to resnica—drugega vzroka za to strašno eksplozijo dosedaj še niso navedli — je bila utrgana veriga povzročiteljica katastrofe.

Če je bila jama inšpicirana, bi si morali inšpektorji tudi verige ogledati. To se pa v tem slučaju ni zgodilo

Kjer je dosti premogovnega prahu, je nevarnost eksplozije plinov večja kot tam, kjer ga ni.

Inšpektorji bi bili morali prisiliti družbo, da bi odstranila premogovni prah.

Da ga je bilo dosti, je razvidno iz tega, ker rov ni bil globok, ampak se je raztezel razmeroma nizko pod površino. Iz takega rova pa plini sorazmerno lahko izpuhnejo na prostoto.

Premogovna družba ima zopet na vesti štirideset do petdeset premogarjev.

Štirideset do petdeset proletarcev je moralno umreti, ker kapitalisti ščitijo v prvi vrsti svojo lastnino ter se premalo brigajo za one, ki jim gromadijo bogastvo.

Zalosten dogodek.

OHICAGO, Ill., 22. marca. — To je vendar naša hiša! — je zaklical nato ter poklical svoje dve sestri, ki sta se igrali v bližini. Žejmo je odhitel proti domu.

Ko so dosegli vse trije, sta dva ogrevnjaca odnesla neko nezavestno žensko iz hiše. Bila je Mrs. Lawrence Wells, njihova mati. Umrila je naslednjega dne.

Novice iz Slovenije.

Strašna smrt otroččka na ognjišču.

V kranjski občini Šenčur se je primerila v delavčevi rodinci trajčna smrt otroččka, kakršna je po svojih okolnostih osamljena v kroniki.

41-letna mati Katarine Luškovec je položila leseno posodo, v kateri je bil v plenicah povit 5 tednov stari sinček Pavel, na želeno ognjišču, da bi bil na topinem. Ne da bi pustila nadzorstvo nad novorojenčkom, je odšla mati po opravkih k sosedovim. Medtem pa jo našel novorojenček na ognjišču v ognju grozno smrt, ker se je vnela zibelka in zgorela s plenicami vred. Razumljivo je, da se je vest o nenavadni nesreči bliskovito raznesla po bližnjih vasiljih. Tudi v mestu se mnogo govori o tragičnem dogodu.

Oblasti so ugotovile naslednje podrobnosti:

Zakonek Luškoveca sta se s svojima dvema otroččema (starješki Franec Šteje 4 leta) v dneh izrednega mraza včinoma držala v kuhinji. Ker jim je primanjkovalo hrano, da je tovaris lahko nabijal z 3 kg težkim kladirom. Grozen se je z glavo preveč nagnil k železemu drogu, ob katerem je krušna je počivala... Mati je običajno imela novorojenčka v leseni posodi zavitega v plenice in drugo toplo perilo. Vedno je polagala posodo z otrokom vred na želeno ognjišču, v katerem je ostala le žerjavica. Tako je otroka varovala pred mrazom, ki je močno silil skozi nezadostno zavarovanata okna v kuhinji.

Tako je torej storila tudi pretekle dni, pustila je otroka samega v zibelki na ognjišču in odšla k sosedki Mariji Plevljevi. Če dobre ure je prišla k Linskovičevim Mariji Mlakarjevi, ki si je hotela od Luškovecev matere izposoditi šivanko. Ko je odprla vrata kuhinje, ji je vdaril v obroki gosti dim; na ognjišču je opazila goreče stvari. Strelka je na prostu, kjer je zagledala svojo snaho in jo poklicala. Ta je hitela s škafom na vodnjak po vodo, da bi pogasila. Ko pa se je vrnila z vodo v kuhinjo, je opazila na svojo grozo v goreči posodi in v tleh plonila mrtvega otroka.

Mlakarjeva je seveda takoj nato skleka po mater nesrečnega otroččka in jo obvestila o strašnem dogodu.

Kako je prišlo do nesreč? Zadeli žerjavice v ognjišču je prišla tleti lesena posoda. Kmalu je plamen objel otrokove plenice in perilo. Desno roko, ki jo je imel otročček zunaj plenice, je ogenj spremenil v oglje, ki se je kar drobilo pri prijemu. Plamen je osmolil tudi glavicu. Trupelej, ki je bilo dobro povito v plenice, pa je bilo zaradi vročine, ki je prihajala od gorečega dna posode stranovito opečeno.

Semčurški orožniki so takoj uvedli preiskavo, v koliki meri zadene mater odgovornost za nepredvidno ravnjanje. Potem je prišla v Šenčur tudi sodna komisija, da ugotovi dejanski stan.

ADVERTISE in GLAS NARODA

Nesreča ne počiva.

Litija predilnica gradi ob levem savskem boegu moderno črpalko. Pri gradišču je zaposleno že dalj časa večje število delavstva. Na lesenenog ogrodju je opravljal svoje dela tesar Lurka Šetina. Zaplojen v delo je zašel preveč na rob deske, ki se je prevalevala s podpornika, da je zdrel Šetina v globino in obležal nezavesten. Tovaris so nudili ponesrečenemu prvo pomoč in pockleli zdravniku, ki sta ga izvršili viničar Ludvig Breg iz Vintarovskega vrha in delavec Karel Cotar iz Čmrljenčaka nad svojim gospodarjem Josipom Šlaferjem, posestnikom iz Svetinec. Nenaklonjenost svojega delavca si je gospodar nakočal, ker ni dovolil, da bi Cotar poročil njegovo hčerkko, potem ko se je na železnicu ponesrečil in si težko poškodoval nogo.

Pred nesrečo Šlafer ni branil hčerkki stopiti v zakon. Cotarja je gospodarjeva nepopustljivost zelo razburila in v noči od 23. na 24. maja lani je prišlo do katastrofe. V Šajterskih goricah so bili zaposeni kopači, ki so se v noči z gospodarjem vračali v Svetiniec. Med potjo se je invalid Breg lotil gospodarja, ga vrgel ob tla, nakar je pristopil še Cotar in ga ponovno vrgel vznak. Cotar je tudi zavilhtel nad gospodarjem, kramp in mu prebil lobanje. Nato ga je udaril še večkrat, popolnoma pa ga je pobil z istim krampom viničar Breg. Krivočene je našlo v plotu odhodom kol in ga zlomil na glavi že mrtvega Šlaferja. Del kol, ki mu je postal v rokah je zasadil v krvaveča usta svojega gospodarja.

Po strašnem zločinu sta morilci vdrila v Šlaferjevo stanovanje in nadaljevala pijačevanje, do katerih niso prišli orožniki. Porota ju je obodsala na smrt na večilih. Proti obodsobi je bila vložena ničnosta pritožba, ki jo je najvišje sodišče zavrnilo in poleg spise ministru pravde, ki je predlagalo oba zločince v pomilostitev. Kralj je Cotarja pomilostil na dosmrtno, Breg pa na 20-letno ječo.

Grozna smrt v snegu.

3. marca je bil na pokopalnišču sv. Miklavža pokopan 59-letni viničar Frane Domanjko z Vinskega vrha. Postal je žrtev mrza.

Domanjko je bil na obisku v Krivočini pri Žalarjevih, kjer služi njegova hči Žalarjevi so kuhanja. Ponudili so ga tudi njemu. Ni se ga branil in ko se je zvečer vračal proti domu, so se mu noge preeči zapletale. Nekako na pol pota je omagal. Vihar, ki je ves dan divjal, ga je podrl na tla. Nesrečnega se je zavedel obupnega položaja, zato je napel vse sile, da bi se rešil. Postavl se je na noge. Komaj pa je naredil kakih 20 korakov, je že zopet ležal v snegu. Začela se je borba na življenje in smrt. Kakor kažejo sledovi, je bil ta boj straten. Prostor, kjer so našli zanjutraj Domanjka zmurnjenega, je bil več krov.

Po drugi strani pa omogoča huda zima imata glede divjačine slabje pri tudi glavicu. Trupelej, ki je bilo dobro povito v plenice, pa je bilo zaradi vročine, ki je prihajala od gorečega dna posode stranovito opečeno.

Po drugi strani pa omogoča huda zima pokončavanje divjih praščev, ki so se v zadnjih letih pomnožili in povzročili v preteklem letu toliko škode.

V gozdih kneza Auersperga, v revirju Podstenice, srez Novo mesto, je bilo to zimo ustreljeno že 16 komadov divjih svinj. Največ

uspeha je imel logar Mihič Arnold, ki je pokončil sam 4 odrašle in 4 mlade ščetinarje. Nekega dne je zasledil divjo svinjo s tremi mladiči in posrečil se mu je vse postreliti. Svinje v visokem snegu ne morejo hitro bežati, tako da jih lovec na smučeh lahko dohititi.

Pomilostitev morilcev Cotarja in Brega.

Jesenjska porota v Mariboru je sodila med drugimi tudi o zverinskem umoru, ki sta ga izvršili viničar Ludvig Breg iz Vintarovskega vrha in delavec Karel Cotar iz Čmrljenčaka nad svojim gospodarjem Josipom Šlaferjem, posestnikom iz Svetinec. Nenaklonjenost svojega delavca si je gospodar nakočal, ker ni dovolil, da bi Cotar poročil njegovo hčerkko, potem ko se je na železnicu ponesrečil in si težko poškodoval nogo.

Pred nesrečo Šlafer ni branil hčerkki stopiti v zakon. Cotarja je gospodarjeva nepopustljivost zelo razburila in v noči od 23. na 24. maja lani je prišlo do katastrofe. V Šajterskih goricah so bili zaposeni kopači, ki so se v noči z gospodarjem vračali v Svetiniec. Med potjo se je invalid Breg lotil gospodarja, ga vrgel ob tla, nakar je pristopil še Cotar in ga ponovno vrgel vznak. Cotar je tudi zavilhtel nad gospodarjem, kramp in mu prebil lobanje. Nato ga je udaril še večkrat, popolnoma pa ga je pobil z istim krampom viničar Breg. Krivočene je našlo v plotu odhodom kol in ga zlomil na glavi že mrtvega Šlaferja. Del kol, ki mu je postal v rokah je zasadil v krvaveča usta svojega gospodarja.

Po strašnem zločinu sta morilci vdrila v Šlaferjevo stanovanje in nadaljevala pijačevanje, do katerih niso prišli orožniki. Porota ju je obodsala na smrt na večilih. Proti obodsobi je bila vložena ničnosta pritožba, ki jo je najvišje sodišče zavrnilo in poleg spise ministru pravde, ki je predlagalo oba zločince v pomilostitev. Kralj je Cotarja pomilostil na dosmrtno, Breg pa na 20-letno ječo.

Grozna smrt v snegu.

3. marca je bil na pokopalnišču sv. Miklavža pokopan 59-letni viničar Frane Domanjko z Vinskega vrha. Postal je žrtev mrza.

Domanjko je bil na obisku v Krivočini pri Žalarjevih, kjer služi njegova hči Žalarjevi so kuhanja. Ponudili so ga tudi njemu. Ni se ga branil in ko se je zvečer vračal proti domu, so se mu noge preeči zapletale. Nekako na pol pota je omagal. Vihar, ki je ves dan divjal, ga je podrl na tla. Nesrečnega se je zavedel obupnega položaja, zato je napel vse sile, da bi se rešil. Postavl se je na noge. Komaj pa je naredil kakih 20 korakov, je že zopet ležal v snegu. Začela se je borba na življenje in smrt. Kakor kažejo sledovi, je bil ta boj straten. Prostор, kjer so našli zanjutraj Domanjka zmurnjenega, je bil več krov.

Po drugi strani pa omogoča huda zima pokončavanje divjih praščev, ki so se v zadnjih letih pomnožili in povzročili v preteklem letu toliko škode.

V gozdih kneza Auersperga, v revirju Podstenice, srez Novo mesto, je bilo to zimo ustreljeno že 16 komadov divjih svinj. Največ

uspeha je imel logar Mihič Arnold, ki je pokončil sam 4 odrašle in 4 mlade ščetinarje. Nekega dne je zasledil divjo svinjo s tremi mladiči in posrečil se mu je vse postreliti. Svinje v visokem snegu ne morejo hitro bežati, tako da jih lovec na smučeh lahko dohititi.

Pomilostitev morilcev Cotarja in Brega.

Jesenjska porota v Mariboru je sodila med drugimi tudi o zverinskem umoru, ki sta ga izvršili viničar Ludvig Breg iz Vintarovskega vrha in delavec Karel Cotar iz Čmrljenčaka nad svojim gospodarjem Josipom Šlaferjem, posestnikom iz Svetinec. Nenaklonjenost svojega delavca si je gospodar nakočal, ker ni dovolil, da bi Cotar poročil njegovo hčerkko, potem ko se je na železnicu ponesrečil in si težko poškodoval nogo.

Pred nesrečo Šlafer ni branil hčerkki stopiti v zakon. Cotarja je gospodarjeva nepopustljivost zelo razburila in v noči od 23. na 24. maja lani je prišlo do katastrofe. V Šajterskih goricah so bili zaposeni kopači, ki so se v noči z gospodarjem vračali v Svetiniec. Med potjo se je

GAUCHO

ROMAN

Za Glas Naroda priredil G. P.

36

(Nadaljevanje.)

Petnajsto poglavje.

SKRIVALNICE S SMRTJO.

— Gauch! Smrt banditu! — je zakričala skupina častnikov krog generala.

Z rokama ob pasu, kadeč smodko, se je smejal glavar neprestrašen.

Don Sebastian Valero y Rocoso, general armade, potomec španske družine konkvistadorjev, se je zasmeljil subo, ko je potisnil nazaj svoje pomočnike.

Njegova prilika je prišla, preje in lažje, kot pa je pričakoval. Gauch se je igral s svojim pasom in general je zaklical svojim častnikom:

— Pustite ga meni! Nikdo naj ne odda strela, kajti jaz ga hočem odvesti živega governerju!

Nesramnost Gaucha je spravila peklenško razveseljivo misel v njegovo glavo.

— Odrezal mu bom ušesa ter okrasil njegov obraz s svojim lastnim nožem, predno ga vržemo v najglobjo luknjo.

Z revolvarjem še vedno dvignjenim, je zaklical Gaucha na strahovit način:

— Ali se boš nadal miroljubno ali pa te moram ustreliti kot stelega psa, kateri si?

Te besede niso že zapustila njegovih ustnic, ko je nekaj prilegle skozi zrak. Inšinktivno je dvignil svoji roki pred svoj obraz, ko so prišle bodice bole krog njegovega obraza ter udarile z vso silo po njegovem ramenu in bradi, zadet od tega smrtonosnega orožja kravijih gonjačev.

Dihal je ter se davil, kajti vrat in ramena so bila zavita v vrvi ob strebru, na katerega se je naslanjal malo poprej s tako zmagljivno samozavestjo.

— Pomoč! Pomoč! Jaz umiram! — je zakričal hripavo svojim pomočnikom. Vsak napor da se oprosti, ga je zapletel še bolj v bole. Častniki so prihitali, da ga opreste ter pozabili za trenutek na bandita na cesti spodaj.

Oborožene straže, ki so stale pokonci, so se spomnile povelja generala, da ne smejo streljati ter so opazovale z veliko radostjo zadrgo njih despotu.

Ni se zgodilo pogosto, da so si drznili ti navadni prostaki smejati se v navzočnosti tega pajaca. Vsled tega ni bilo preveč slučajno, da je več kot eden zamudil priliko, da odda strel na bandita, ki jih je na ta način razveselil.

Predno so častniki razvili Rocoso ali se obrnili proti banditu, je slednji že izginil, kot sled magike.

General, koliričen ter ves zaripljein, se je naslonil preko balustrade, na vrhu stopnjie.

— Tisoč pezov za moža, ki ujame Gaucha v naslednjih desetih minutah! — je zarjavel hripavo. — Ujeti pa ga mora živega!

Ta novi podlžig pa je obodril omahljive vojake. Eden je prisegel, da je izginil na poti, drugi pa je trdil, da je odhitel begunec v nasprotnejši smer. V majhnih skupinah so se porazgubili v različne smere.

Smejhajoč se veselo, ko je stal v sceni nekih vrat, komaj petdeset korakov krog vogala, je Gauch opazoval dve iskajoči skupini, ki sta prišli mimo. Malo so domnevali, da si bo drznil ostati takoj blizu pobesnelega generala.

— Jaz bom imel njegovo življenje, — a najprvo njegovo kožo! — je godnjal Rocoso, ko je odhajal po stopnjicah navzdol, z napetim revolvarjem ter krvavečim tilnikom. Vstale so že velike podplutbe, kot da je bil bičan z bičem.

Gauch je opazoval generala in njegov štab, ko so šli mimo njegovega skrivališča. Če bi pogledali na levo stran, bi gotovo videli njegov rečeči obraz.

Ko so obstali na bližnjem križišču cest, da stopijo naprej, je sključil svoji roki, da zakriči:

— Rocoso! Rocoso! Pridi in ujemi Gaucha!

Mači tiran, presenečen in poniran prvkrat v svojem življenju zatiranja, se je obrnil, kot jezen bik. Izstrelil je svoj revolver na stopo. Gibena postava pa je skočila preko tlakovane ceste v neko stransko ulico.

Kakih dvanajst pušk je zagrmelo za njim in kroglo so proizvedle gest oblak prahu.

Tukaj so palme in londi in zimzelen krasile vrt nekega bogatega trgovca. Vzelo je le visok skok za Gaucha, da je dosegel rob združa, nakar se je znašel na mehki trati na drugi strani.

— Sedaj ga imamo! — je zakričal general, ko se je najmanj dnevi mož odzvalo njegovemu klicu. Nobenega drugega izhoda ali vhoda ni bilo v prostor. Brezobzirno so prodri krasna, lesena vrata ter zrta naokrog, neverno.

— Njega ni tukaj! — je zakričal mlad poročnik. — Vi se motite, gospod general!

Rocoso ga je udaril s polno pestjo v obraz.

— Jaz se nikdar ne motim! — je zarjavel.

— Vi niste imeli nikdar prav! — se je odzval jasen poziv. Dia-boličen obraz bandita je pokukal z balkona zgoraj.

Več nadaljnih strelov je imelo prav tako malo učinka kot prva salva.

— Vi hišo! — je zakličal general. — Če bo treba, bomo začgali hišo ter izkadiли vraga!

Zopet enkrat se je oglasil isti glas, ko so odhajali skozi vrata poslopja. Gauch se je spustil zopet na višino vrta.

— Vi boste izkadiли hudiča! Nikdar! To je njegodvo pravo o-zračje!

Rocoso se je obrnil tako hitro, da je izgubil ravnotežje ter pada na kolena, prokljinajoč.

— Rocoso! Rocoso! — Ujemi Gaucha! S temi besedami je skočil bandit skozi velika vrata, ki so bila uljudo odprta zanj.

Ko je dosegel majhno cesto, se je znašel za majhno skupino sponhajočih vojakov, ki so nerodno galopirali po cesti, iskajoči tisoč pezov.

— Sledite poveljniku — kar je ljubka igra za nedolžne dečke lot sem jaz! — je mrmljal Gauch, ki je skromno odhaljal za njimi tako skupino, ki se je bližala z istim naporom. Stopol je v neki drugi portal, dokler ni prišel mimo zadnji mož, nakar je obnovil svoje povetovanje brez cilja. Noben teh mož pa ni misil nato, da bi se ozrl nazaj in zasledoval jih je na ta način, dokler ni dosegel ceste, direktno za veliko, kamnitno hišo, v kateri je imel general svoje stanovanje.

(Dalje prihodnjek.)

Umetnost in ljubezen.

Stara resnica je, da ne moreš bila samo lepa, ampak se je tudi služiti niti dvema gospodoma, kaj zavedala svoje lepote. Postala je šele dvema bogovom. To nam bo zaradi nje zelo nečimerna. Posebno jasno, če promatramo živ no ponosa je bila na svoje roke, ljenje velikih ljudi, ki so se po-svetili samo emi stvari, da so lahko dovršili svojo živiljenko nalo-

slavni ljudje, jim je dejala: "Ali go. Kako izključno zahteva velika žeste, da so se naše roke Ven-

re iz Milosa?" — "Kje?" — je

vprašala osupla družba. — "Kje

vendar," je nadaljevala Colet-

"Tukaj, v mojih rokavih..."

Flaubert je bil, ko je dosegel petindvajseto leto, na višku svoje pisateljske in družabne slavne. Bil je zal mladenič; njegovo lepoto so izražale posebno oči, ki niso razodevale samo neke neugnamo-

sti, ki je že prehajala v divost, ampak tudi melanholično. V tej dobi in v teh okoliščinah se je Flau-

bert spoznal z Luizo Coletovo, pes-

nico, romanopisko, ki je imela li-

terarni salon v Parizu. Njej edini

se je posrečilo prodri in zapusti-

ti v njem sledove. Dama pa je bi-

la za celih enajst let starejša od

pisatelja.

Dokument tega res nenavad-

negle ljubezenskega razmerja nam

je ostal ohranjen. Šteje 265 pi-

sem. Lani je minilo 50 let, kar je

urula ljubimka velikega mojstra.

Njena dela — pesmi, potopisi in

romani — je niso toliko proslavila,

kolikor jo je storila znamenito

njena osebnost, ki jo je svet ohran-

il v spominu zaradi neobičajnih

peripeti in dogrov, vrstečih s

v njem življenju.

Flaubert je živel, ko je spoznal

Coletovo, pri svoji materi v Rouen.

Zaljubil se je naglo in strastno

in v prvih dneh ljubezni je ob-

legal svojo mizo s pismi, ki so pre-

kipovala od strasti in romantične

ga navdušenja. Hvalil je njen le-

pot, dobrotljivost, umetništvo in

ljubezni, svojo nepopolnost pa je

objokaval. Ta pismo so polna buj-

ne domisljije in dihajo suverenost

velike umetnosti, ki je našla po-

slej obliko v velikih Flaubertovih

delih "Skušnjave sv. Antona" in

"Salamb."

V začetku sta bila Flaubert in

Coletova omamljena od ljubezni,

ki ju je prevzela. Flaubert je vsa-

ko ljubezen do ženske zaničeval,

ker se je bil, da mu fizična izčerpa-

nost ne bi uničila duha.

Videlic, da se Flaubert ljubezen

upira, se je Coletova za nekaj ča-

sa preselila iz Pariza v Rouen. Na-

stanila se je v provincejalem hotelu.

Vzdržala ni dolgo. Ginalo

je nazaj v Pariz. Nagovarjala

je Fluberta, naj pojde z njo. Ro-

manopisec pa je bil zelo oprezen

trezen. Šele ko sta se drugič sesta-

la v Nantesu, je predložil Coletovi

vi računarski načrt za skupno ži-

ljenje. Razpredelil pa je čas tako,

da bi bilo njegovo živiljenje v

glavnem posvečeno delu in še ostan-

či delu. Coletova je ostala zvesta

ljubezni. Flaubert svojemu delu:

čigavi sledovi so močnejši in večji,

presodi vsak lahko sam.

Tudi ko je vziral ljubezen, je

Flaubert misil na delo. Razmis-

ljajoč o prehodu iz enega elemen-

ta v drugega, je zabeležil: "Mogoč

je ta metoda (ljubezni in dela)

potrebna, da si ohranim svežost za

delo in čuvstvovanje. Če bi pa

stalno živel skupaj, kdo ve, ali ne

bi se drug drugega kmalu naveli-

čela?" Tako je Flaubert sklenil,

da ne zapusti matere in je ostal v

Croissetu, Coletovo pa je pustil še

dalje v Pariz.

A Coletova mu ni dala miru.

Neprestano ga je zbadala s pismi.

Bila je togoča in mu je očitala

do ja zamenjuje. V teh pismih se